

Dne 24. dubna 2019 nabyl účinnosti zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. S ohledem na dobu spáchání protiprávního jednání specifikovaného ve výroku tohoto příkazu, jakož i s ohledem na změny právních předpisů, ke kterým došlo v období mezi spácháním skutku a rozhodováním o něm, posoudil správní orgán obsah relevantních právních předpisů účinných v době spáchání činu a obsah později účinných právních norem a dospěl k závěru, že pozdější právní úprava obsažená v zákoně č. 110/2019 Sb. je pro pachatele příznivější, neboť na rozdíl od předchozí právní úpravy obsažené zejména v zákoně č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a změně některých zákonů, ukládá Úřadu, aby upustil od uložení správního trestu v případě, jde-li o správce a zpracovatele uvedené v čl. 83 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679. Pro úplnost pak správní orgán dodává, že jednání obviněného popsané ve výroku tohoto příkazu bylo jak v rozporu se zákonem č. 101/2000 Sb., tak je v rozporu i se zákonem č. 110/2019 Sb., resp. nařízením (EU) 2016/679.

Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 19. června 2017 zveřejnilo [REDAKCE] jednací řízení s uveřejněním na dodávku systému elektronického mýtného, kdy dle čl. 26 zadávací dokumentace každý potenciální uchazeč obdrží detailní dokumentaci, pokud o ni požádá. K tomuto postupu ministerstvo přistoupilo z důvodu velkého rozsahu zadávací dokumentace. Tato detailní zadávací dokumentace obsahovala osobní údaje zaměstnanců společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] která se na přípravě podílela [REDAKCE] [REDAKCE]), a to v rozsahu jméno, příjmení, telefonní číslo, pracovní e-mailová adresa, pracovní pozice nebo zařazení a informace o absolvování školení, autorství či spoluautorství dokumentu nebo účasti na jednání. V neanonymizované podobě byla dokumentace předána 8 uchazečům (viz předávací protokoly ze dne 28. června 2017 a 10. července 2017) ve formě flash disků, které byly zajištěny proti kopírování i tisku a bylo možné je otevřít pouze po zadání hesla. Současně mělo ministerstvo s uchazeči uzavřenou smlouvu o zachování důvěrnosti informací (jak dokumentaci vrátit a jak s ní nakládat). Po upozornění byla dokumentace předána dalším zájemcům o veřejnou zakázku již v podobě, kde byly osobní údaje anonymizovány.

K předmětu řízení lze konstatovat, že dle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 se osobním údajem rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Informace o zaměstnancích dodavatelské společnosti, které byly připojeny k zadávací dokumentaci, jsou nepochybně osobními údaji, neboť na jejich základě je subjekt údajů jednoznačně identifikován a vztahují se k němu.

Dle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679 se zpracováním rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití,

zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení. Obviněná v rámci své činnosti v souvislosti s pořízováním a shromažďováním zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku, kterou zpracovávala ve spolupráci se společností [REDAKCE] nepochybně zpracovávala osobní údaje některých zaměstnanců této společnosti, neboť je shromažďovala, uchovávala a dále použila (a to včetně jejich zpřístupnění třetím subjektům). Byla tedy správcem údajů těchto zaměstnanců ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, neboť v rámci své činnosti a zákonem svěřené kompetence určila účel a prostředky zpracování. Jako správce osobních údajů je povinna dodržet veškeré relevantní povinnosti stanovené právními předpisy týkající se zpracování osobních údajů.

Jednou z těchto povinností je i povinnost správce přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů, která byla zakotvena v § 13 odst. 1 zákoně č. 101/2000 Sb. Od změny právní úpravy pak tato povinnost vyplývá primárně ze základní zásady integrity a důvěrnosti upravené v čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679, podle níž musí být osobní údaje zpracovány způsobem, který zajistí náležité zabezpečení osobních údajů, včetně jejich ochrany pomocí vhodných technických nebo organizačních opatření před neoprávněným či protiprávním zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením.

Výše uvedená zásada integrity a důvěrnosti je pak podrobněji specifikována v dalších ustanoveních nařízení (EU) 2016/679, zejména v čl. 32 tohoto nařízení, kde jsou stanoveny konkrétní požadavky na zabezpečení osobních údajů. Dle čl. 32 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 správce, popř. zpracovatel musí s přihlédnutím ke stavu techniky, nákladům na provedení, povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i k různě pravděpodobným a různě závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob provést vhodná technická a organizační opatření, aby zajistili úroveň zabezpečení odpovídající danému riziku, případně včetně opatření uvedených pod písm. a) až d) tohoto článku.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že obviněná nezajistila, aby v zadávací dokumentaci nebyly obsaženy osobní údaje zaměstnanců původní dodavatelské společnosti, které nepochybně nebyly k dosažení cíle, tj. řádného průběhu zadávacího řízení, nezbytné.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z čl. 83 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679 vyplývá, že aniž jsou dotčeny nápravné pravomoci dozorových úřadů podle čl. 58 odst. 2 tohoto nařízení, může každý členský stát stanovit pravidla týkající se toho, zda a do jaké míry je možno ukládat správní pokuty orgánům veřejné moci a veřejným subjektům usazeným v daném členském státě. Podle § 62 odst. 5 zákona č. 110/2019 Sb. Úřad upustí od uložení správního trestu také tehdy, jde-li o správce a zpracovatele uvedené v čl. 83 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679. S ohledem na skutečnost, že obviněná je orgánem veřejné moci, tedy správcem uvedeným v čl. 83 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679, upustil správní orgán od uložení správního trestu.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že se obviněná svým jednáním spáchala přestupek podle § 62 odst. 1 písm. a) zákona č. 110/2019 Sb., a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha 22. května 2019

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru kontrolního